

Най-послѣ въ София се събираха войски, назначени за подкрѣпление на плѣвенската армия.

На 21 августа, Източната армия, пристъпи къмъ настѣпателно движение. Войскитѣ отъ ески-джумайския корпусъ атакуваха XII руски корпусъ и отдържаха побѣда въ сраженията при Къзатларъ и Аязларъ. На 30 августа, двата армейски корпуса отъ Разградъ и Джумая прѣдприеха заедно една настѣпателна рекогносцировка и прѣвзеха позицията Кара-Хасанъ - Къой, слѣдъ едно ожесточено сражение; тоя успѣхъ бѣ послѣдванъ на 5 септември отъ разбиването на една частъ отъ XII руски корпусъ при Кацелово.

Отъ 21 до 26 августа, Сюйлеманъ паша се опита нѣколко пѣти да прѣвземе откъмъ фронта и съ открита сила шипченския проходъ, но въпрѣки юначеството на турскитѣ войски, опититѣ му не сполучиха.

Ако Мехмедъ-Али паша бѣ събралъ всичкитѣ сили, поставени подъ негово началство, и бѣ взелъ нападателно положение противъ находящитѣ се на срѣща му два руски корпуса, той щѣше безъ никакво съмнение да ги отблъсне дори до Янтра и щѣше да прѣвземе прѣкрасната Бѣленска позиция, която команда върху пѣтя отъ Свищовъ за Търново и върху платото между Янтра и рѣката Видъ;